

РЕШЕНИЕ

№ 6231

гр. София, 10.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Красимира Милачкова**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8154** по описа за **2020** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.72, ал.4 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ вр. с чл.72, ал.1 т.7 от ЗМВР.

Образувано е по касационна жалба на Д. К. К. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 25.06.2020г. по адм.д. №118 по описа на СРС, с което е отхвърлена жалбата на К. срещу ЗАПОВЕД за задържане на лице рег.№225зз27 от 06.01.2020г. издадена от С. З. – полицаи при 01 РПУ.

По изложените в касационната жалба общи съображения за процесуална и материална-незаконосъобразност -се моли решението да се отмени, ведно със заповедта като незаконосъобразни.

В съдебно заседание жалбата касаторът не се представлява.

Ответната страна – в съдебно заседание не се представлява, но оспорва жалбата по представените писмени бележки от юрк.П.. Поддържа становището, че задържането е на основание чл.72, ал.1 т.7 от ЗМВР като свързано с други случаи предвидени в закона и съответно това е чл.5, ал.1 от Указа за борба с дребното хулиганство /УБДХ/, по което производство е бил задържан за явяване в СРС оспорващия. Претендира се и юриконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на жалбата и предлага да се отхвърли.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед

правомоцията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е в срок, допустима като от страна в процеса с правен интерес, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

СРС с решение от 25.07.2020г. в производство по глава „Десета“ от АПК с предмет заповед за задържане на лице рег.№225зз27 от 06.01.2020г. издадена от С. З. – полицаи при 01 РПУ- е констатирал законосъобразността на същата. На първо място е приел, че ответникът е компетентен да постанови заповедта, както и не е допуснал процесуални нарушения -заповедта е в писмена форма и е мотивирана, съгласно изискванията на чл.72 от ЗМВР. СРС е приел, че същата е и материално законосъобразна. Установено е, че заповедта е издадена на основание чл.72, ал.1 т.7 от ЗМВР- други случаи, определени със закон и като такъв е приет случая по преписката по УБДХ. Визирано е, че по чл.1, ал.2 от УБДХ на оспорващия е съставен Акт за дребно хулиганство, по който е следвало да се произнесе районният съдия и в която връзка е задържано лицето за да бъде подсигурано за заседанието, където явяването е задължително по чл.5 от Указа. Касае се за нахд №862/2020г. по описа на СРС, насрочено за 07.01.2020г., съответно поради което предходната инстанция е приела, че задържането на 06.01.2020г. освен, че е материално законосъобразно, е съобразено и с целта на закона. Изрично е визирано, че целта на чл.72, ал.1 т.7 ЗМВР е да се обезпечат гражданите за нуждите на съответните проверки с необходимия минимален принудителен ефект. В рамките на 24-часа лицето К. е било задържано в съответствие с посочената цел. Допълнено е и че лицето е било издирвано във връзка с административно-наказателната преписка. Визирано е и че в нах производството не е било накърнено правото на защита на лицето. Относно твърдението за липса на мотиви изрично е маркирано, че в заповедта е посочен № на прокурорската преписка, поради което за оспорващия не е било неясно защо се задържа.

С оглед изложените мотиви СРС е постановил акта си и е отхвърлил жалбата на К. против заповедта за задържане.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя обстоятелствените и аргументирани съображения на СРС. Правилно е установено, че ответникът като полицейски орган има правото да издаде визираната заповед, която е съобразена с формата по чл.72 от ЗМВР. Същата е и мотивирана, както и не са допуснати процесуални нарушения в производството вкл. съществени такива, които да засегнат правото на защита на оспорващия. В тази връзка - обосновано СРС е посочил, че освен правното основание – ответната страна е изложила и конкретни съображения във връзка с прокурорската преписка по УБДХ за това, че на 05.09.2019г. К. в „Б. градина“ е влязъл в словесен конфликт с Е. М. и семейството му вкл. е напръскал последния и едногодишното му дете с лют спрей, за което е съставен Акт за констатиране на дребно хулиганство от 07.01.2020г. от Я. Т. служител на 01 РУ-СДВР. По същия акт е образувано нахд №1448/20г. и лицето е призовано с призовка да се яви в СРС в 13,30ч. от адреса му в @9@[жк], както и е уведомено по телефона на 06.01.2020г..Правилно е установено, че лицето е задържано в 15,25ч. на 06.01.2020г. в „Б. градина“ като отново са намерени в последния няколко броя спрейове. Следва да се има предвид, че задържането е иницирано по сигнал на граждани за вандалски прояви на лице в парка, установено като гражданина К., като междуременно е получен и сигнал, че К. следва да бъде подсигуран за съдебното заседание на 07.01.2020г.. Сведението е получено от ст.инспектор М. Р., която е посочила, че е уведомила преди това по телефона лицето за заседанието, но то и е

отговорило, че се намира за една седмица извън С.. Изложеното е и документирано и в протокол от 06.01.2020г. на Я.Т.. Следователно – и настоящият съдебен състав прави извода, че има изложени конкретни фактически основания, видно от които правилно е приложена материалната норма на чл.72, ал.1 т.7 от ЗМВР вр.с чл.5 ал.1 от УБДХ. Обосновано е констатирано в заключение и че е съобразена и целта на закона. Задържането не е произволно, а е с мотивирано от обстоятелството К., който е отказал да се яви в съдебното заседание на 07.01.2020г., да се задържи още на 06.01.2020г. във връзка с последващата му простъпка и с цел да бъде подсигурен в производството по УБДХ.

С оглед изложеното –жалбата на К. е неоснователна и следва да се отхвърли, като се остави в сила решението на СРС. Съответно следва да се уважи искането на ответната страна за присъждането на юрк.възнаграждение по реда на Наредбата за заплащане на правната помощ - чл.24 и ЗПП – в размер на 100лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 25.06.2020г. по ахд №1448 по описа на СРС за 2020г., с което е отхвърлена жалбата на К. срещу ЗАПОВЕД за задържане на лице рег.№225зз27 от 06.01.2020г. издадена от С. З. – полицаи при 01 РПУ.

ОСЪЖДА Д. К. К. от [населено място] ЕГН [ЕГН] да заплати на МВР юрисконсулско възнаграждение в размер на 100лв..

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1:

2: